

Ang Social Learning Theory ni Albert Bandura ay nagsasaad na ang pagkatuto ng tao ay madalas nangyayari sa pamamagitan ng pagmamasid at pagmomodelo ng kilos ng iba kaysa sa direktang pagpaparusa o gantimpala lamang; binibigyang-diin nito ang observational learning kung saan mahalaga ang apat na proseso—attention (pansin), retention (pagpapanatili sa alaala), reproduction (kakayahang gayahin ang nakita), at motivation (motivasyon o dahilan upang gumaya)—at ipinakilala rin ni Bandura ang konsepto ng self-efficacy (paniniwala sa sariling kakayahan) bilang mahalagang salik sa pag-uugali. Ang pangunahing akda ni Bandura na pinamagatang "Social Learning Theory" ay inilathala noong 1977, at kalaunan niya itong pinalawak at binigyang-diin ang mas malawak na pananaw bilang "Social Cognitive Theory" sa aklat na inilathala noong 1986.